

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deſarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptores del interior reben las obras del
: : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^{on} (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent 15 céntims.
Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

NOSTRES ARTISTAS

De Xatart

Jaume Casañas

Es tenor de forsa y de grans esperansas pera l' art.

Lo públich barceloní-lo te en gran estima y ha pogut apreciar sas bonas qualitats en *La Dolorés*, que va cantar en lo teatro del Tívoli. Es una de sas obras predilectas la popular *Marina*.

Actualment fa una brillant campanya en lo teatro Granvía, ahont obté cada nit molts aplausos ab la representació de la ópera *Marta*.

No descuyda lo repertori de la terra. Estrená la bonica parodia *Los gelos de la Coloma* y en repetidas ocasions ha pres part en celebradas sarsueletas catalanas.

J. S.

Teatro Catalá

UN APRENT DE AUTOR

Monólech, en prosa, original de D. Joseph Iborra. Estrenat lo dia 5 del corrent en lo «Centre Catalá», de Tarragona.

En efecte, l' autor justifica bé 'l títul d' aprenent de autor, revelanthi disposició que ab estudi pot arriivar á bon fadrí. Está escrit ab abundó d' acudits ben trovats que valgueren aplausós al autor y al aficionat senyor Borrell, que desempenyá ab acert aquest monólech.—J.

PER UNA DONA

Comedia en un acte, en prosa, original de D. Francisco Llopart. Estrenada lo dia 5 en l' Ateneo de Hostafranchs.

Es una comedieta d' argument senzill pero ben trovat, y ab xistes que sigueren celebrats.

Lo desempenyo se ressentí de falta d' ensajos.—R. P.

LO CORDER

Monólech, en vers, original de D. Joan Ribas Puigvert. Estrenat lo dia 5 del corrent en l' Ateneo Provensalense.

Altament dramátich es lo tó d' aquest monólech, produhint son recitat sensació per la situació en que indica trovarse lo personatge. La versificació es cuydada y conté imatjes brillants.

Sigué demanat l' autor y també aplaudit lo senyor Mans, encarregat de la interpretació.

LA VOLUNTAT DEL AVI

Comedia en un acte, en prosa, original de D. Francesch Pradell. Estrenada la nit del 12 en lo teatro Olimpo.

Molt divertida es l' acció y argument d' aquesta comedia, qualitat que dispensa escassegi novetat en algu-

nas escenas, los xistes abundan; y com que l'objecte del autor no es altre que 'l de fer passar un rato discret, cosa que ho ha conseguit, trovém justos lós aplausos concedits al final demanantlo á la escena.

Lo desempenyo siguié molt discret, intervenint hi la senyora Puchol y 'ls senyors Rosich, Toullot, Farriols y Plácido.

CLÁSSICHS Y MODERNISTAS

Comedia en un acte, en vers, original de D. Joseph Mayet (Burgas). Estrenada la tarde del 12 en lo «Centre Escolar».

Si bé l'assumpto que sembla enclourer lo títol té més de tema pera un estudi que no pera desarrollarne una comedia, l'autor ha sapigut adequarhi un argument que compleix bé l'objecte. Sols com á cosa incidental intervenen en l'acció opinions que representen las duas escolas, fins que al final l'autor nos dona á coneixer la d'ell, ab molt bon tino, dihentnos per boca d'un dels personatjes, que las duas escolas son bonas produhint obras de valua.

Lo desempenyo siguié sols voluntariós, no conseguint salvar en tots los instantos, defectes propis de falta d'ensajos.

L'autor siguié demanat ab molts aplausos.

LO DIJOURS GRAS

Comedia en un acte, en prosa, original de D. Abelardo Coma. Estrenada la nit del 12 en lo «Niu Guerres».

Exit molt satisfactori obtingué aquesta obra. Es un bonich quadro de costúms de la terra, animat de moviment y abundant en xistes que sigueren molt celebrats. Los personatjes que hi intervenen están ben apuntats, y los incidents cómichs son de bona lley, precisant únicament concretarne alguns á fi d'alleugerir una mica la durada de la representació.

Lo desempenyo siguié molt discret á càrrech de la senyora Damians y 'ls senyors Carreras, Mora, Plandolit, Teixidó, Coma y dos nens.

Al final surtí l'autor á rebre los aplausos ab que la numerosa concurrència celebrá la bondat de la seva obra.

J. XIMENO.

Íntima

Ja l'hivern ha passat: lo blanch sudari
que per plans y turons hi havia estés,
al primer raig de sol de Primavera
s'ha anat fonent.

Ja l'hivern ha passat y la Natura
despertantse del somni del hivern,
ha reascut avuy á nova vida:
som al bon temps!

Ja l'hivern ha passat: verda catifa,
boscos y prats de cap á cap cubreix,
embaumant ab efluvis deliciosos
lo suau oretj.

Ja l'hivern ha passat: ja tots los arbres
s'han revestit ab son fullatje vert:
anem, donchs, cap al bosch, dolsa estimada,
que 'l goig es breu.

Ja l'hivern ha passat: tot riu y canta,
tot convida á gosar: vina, amor meu,
allí solets sobre la fresca molsa,
á contemplar las fullas del revés.

JUST ALEX.

XVII Petit Concurs

Monument á Frederich Soler

(BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 197)

Determinació del Jurat

La Redacció de LO TEATRO REGIONAL, al convocar lo Concurs actual no perseguía altre propòsit que lo de remourer y unificar l'opinió pública en favor de la idea d'aixecar un monument digne al ilustre fundador del teatro catalá, pera perpetuar sa memoria.

Lo Excm. Ajuntament de nostra ciutat, com es ja sabut, fa pocas sessions va acordar fer construir lo monument esmentat, y á tal objecte hi ha ja nombrada una *Comissió Executiva* encarregada de dur lo pensament fins á la seva realisació, y segons sabém, un dels primers actes de vida de la Comissió creada será lo de convocar un concurs de projectes de Monument.

En vista del bon camí en que l'assumpto es troba, LO TEATRO REGIONAL no pot menos d'aplaudir lo acortat acort del Ajuntament, desitjant de tot cor que la obra sia prompte un fet.

Complert, donchs, ja l'objecte primordial de nostre XVII Petit Concurs, la Redacció de LO TEATRO REGIONAL opina que deu modificar la forma de FALLO anunciada en la CÓNVOCAORIA, y decideix fer un sorteig entre 'ls autors dels treballs enviats á Concurs, publicats ó no, y donar lo busto del inolvidable Frederich Soler al qui resulti favoregut per la sort.

La setmana vinent publicarem la forma definitiva de verificar dit sorteig.

Lo Director

J. BRÚ.

Lo Secretari

J. XIMENO.

Cosas de Cuba

«Paraula, es paraula».

Quedarem en que si 'ls insurrectos no 'm foradaban la pell, que 'ls diria quatre cosas mes de Cuba; gracias á Deu res de aixó ha succehit; jo m'en alegro molt y suposo que vostés també, perque sino s'haurian quedat, potser, sense sapiguer que per aquest terreny no tenim planxadoras pero tenim *planxadors*, vull dir que qui planxa son homes, y á fe de Deu que ho fan be y ab molt de garbo, pero jo, si 'ls haig de dir la vritat, á mi no m'entra, vaja que no m'hi sé acostumar á veurer homes que planxan, perque, ¿quí es que s'acostuma á veurer brassos peluts després d'haver estat un grapat d'anys recreantse mirant 'l garrot de brassos de las nostras planxadoras y sas rojas caras? Vaja á mi 'm repren molt, además qu' es robar l'ofici á las faldillas y aixó no está be. ¡Cosas de América!

Lo vici del fumar es un dels mes estesos, encare que ben mirat res te de estrany perque 'l tabaco es la vida de Cuba.

¡Rediable! quinas brevas 's fuma un hom per aquí, aixó es tabaco, que lo que 's fuma á Espanya... brrr... Jo li asseguro á la Arrendataria

que si tots los fumadors d' Espanya poguessin fumar tabaco de Cuba, ja li podían cantar las absoltas.

¡Ah! no 's creguin que solsament fumint 'ls homes, no, que las donas també se 'n atipan de xuclar y cremar tabaco.

Las senyoretas pusilánimes fuman que ningú las vegi, se 'n donan una mica de vergonya, en cambi altres desfentse de tota preocupació, fuman com una xameneya y que treuen lo fum pel nas com pugui ferho lo millor fumador.

L' home que trovantse en una reunió que hi haigin faldillas vulgui fumar, comet una falta imperdonable no oferir un pitillo quan menos á las famellas, y creguin que rara es la vegada que 'l relusan.

Quina gatsara que fariam á Espanya si sentísim á una senyoreta ab moltes sibellas que diu á la criada:—Filomena, vagi al estanch y portim una cajetilla de divuit centims, ó be un paquet de ral,—ó tot estant de visita una d' ellas treurer la petaca, y alsa, caragolarni un de prim com si tal cosa; pero tot seria l' acostumarsi.

Quinas escenas mes cómicas veuriam si una reforma aixís se implantés en nostras costums. Per una part seria una vinya, porque 's podrian fer mes gorras.

Estem en un ball; á un jove se l' hi ha acabat lo tabaco y l' home te ganas de fumar y com qu' está suhat no vol sortir al carrer per por á una calapandria, y dirigintse á la seva balladora, li diu en aquets ó parecuts termes:—Noya, fes lo favor de donarme un cigarro,—y ella trayen-se 'l paquet, li diu:—Te, fuma, noy,—y com aquest á cents ne veuriam de casos. ¿No es vritat que 'ns hi fariam un tip de riurer? Donchs aquí es la cosa mes natural del mon y ningú 'n fa cas.

Com han de ferne cas, si jo crech que ja neixan ab un cigarro á la boca.

JOSEPH FRANQUESA.

Humorada

¿Per qué 'ls dos ballan, s' entenen?
 Crech no basta eix dato sol,
 puig, jo, 'n rondo més de quatre
 y m' entench y ballo sol.

LAMBERT ESCALER.

La Fugitiva

(QUADRO DE COSTUMS)

No fa pas molts dias que m' trobaba jo en lo poble de Las Llossas, y veus aquí que al ser quan lo sol se 'n va á la posta, la mestressa de la casa en que estava hostatjat va anarsen al corral per tancar la viram, y trobá, no sens que li

causés una gran sorpresa y sentiment al mateix temps, que entre las gallinas n' hi faltaba una y que aquesta era la més ponedora de totas las que 'n la casa hi habia.

No s' hi va pas amohinar gayre la bona dona, sino que ficantse á dintre de la ennegrida cuyna y trayent del ja bastant corcat ristrallé un plat de terrissa, el qual, per cert, tenia un color com de café á mitj torrá, estant, además, adornat per unas ratllas embarnissadas del color de una certa cosa que no desprén gayres bons perfums, y com á cosa de un dit d' amples, va ficarhi un trosset de pa, que no sé si era fet de farina de blat ó de farina de seggle, puig era mes moreno que la cara de la *Moreneta* de Monserrat; y al mateix temps un quarto de hu (moneda que fa pochs anys que 's abolida), y posantho tot plegat á la finestra, la va tancar porque ningú ho toqués.

A mí, francament, me va estranyar alló de que posés un plat ab un tros de pa y un *calé*, á la serena. Ja no poguent aguantar més ma curiositat, me vaig dirigir á la mestressa preguntantli que significaba tot alló, y ella, ab to clar y franch, me va contestar de la següent manera:

—Quan se pert algun cap de viram y s' el vol fer tornar á casa, se fa lo que ara vosté acaba de veurer y jo acabo de fer; molts diuen que aixó son vuyts y nous y cartas que no lligan y que no hi creuen ab aquets romansos, pero demá 'l dematí ja veurá com abans de sortir lo sol, la gallina que avuy he perdut tornará tan trempada com si no se hagués mogut may del corral.

Al cap de pocas horas ja era ficat dintre 'l llit esperant que vingués lo nou dia per veurer si lo que aquella bona dona m' acababa d' explicar li resultaria cert y sense que m' en dongués comte me vaig quedar adormit com un soch de boix.

Quan me vareig despertar, obri los finestrans per veurer si era de dia, per posarme á l' aguayt y veurer arribar á la *fugitiva*, però ab no gayre alegría vegí que lo sol ja tocaba de bat á bat las parets de la casa; vaig mirar lo rellotje per saber l' hora qu' era y eran dos quarts de dotze, ó sigan dos quarts avans de posarnos á la taula pera dinar.

Vaig baixar á baix y la mestressa lo bon dia que m' doná fou dirme que la gallina ja habia tornat; y jo que no creya que lo del plat hagués sigut la causa del retorn, vareig preguntarli si habia vingut sola y la seva resposta va ser la següent:

—Sí senyor, y ab un cap més aixerit, que si l' hagués vista hauria dit que *may habia trencat cap plat ni cap olla*.

GUILLEM D' ANGLESSOLA.

Un grupu d'escriptors

Cumplim avuy la promesa de honrar nostras columnas ab la reproducció de la fotografia treta per aquest objecte per lo distingit fotógrafo senyor Costa.

Onze individus componen lo grupo, y si no cumplissim ara nosaltres ab lo deber de reciproca galanteria ab los senyors que l'forman, no tindria la cosa més alicient que l' d'una fotografia més ó menos bonica. Sabian ells al focarlos que la reproducció anava destinada á nostre periódich, qu' es publicaria á son dia, acompanyada d' una mostra literaria inédita, deguda al ingeni de cada un d' ells. Aixís ho cumplim, pero 'ns reservém pera satisfacció nostra, lo dret d' aclarir l' in-cógnit que cada hu d' ells desitjaria conservar, escudantse ab la confusió dels deu companys restants. La curiositat que nosaltres sentiam per conèixels, creyém que també deuien experimentar la majoria de nostres lectors. Aném, donchs, á presentarlos, encare que sia ab més rapidés de lo que desitjariam, ja que si tinguessim d' enumerar sos mérits respectius ne tindriam per llarga estona. Sí, procurarem sia suficient pera distingirlos un á un y es puga conèixer l' individu respectiu de qui ha sortit lo treball que á continuació podrán llegir.

Comensarém, tal com se presentan, per la dreta del lector. Veuhén, aquest primer qu' está ab la mà esquerra á la butxaca deixant al descobert la mà dreta que ha firmat infinitat de valiosas composicions, las llegendas ab lo nom de A. Llimoner. Segueix al seu costat altre firma apreciada per lo escullit dels seus treballs, *Aguileta*. Arrepentat també, á l' altre costat del arbre, se 'ns presenta altre cap d' ala, *Jeph de Jepsus*; sa ploma produheix, á més d' altres, unas cosas que 'll las titula *Tonterias*; veurán per la mostra que 'n publicuém, com d' aquestas tonterias las aurellas voldrian escoltarne á cada punt. Al costat y també á peu dret, donchs que 'ls qu' están assentats á terra, no cansantse tant, los fa de

APATS Y LLETTRAS

GRUPO DESTINAT A LO TEATRO REGIONAL
Apat á Pedralbes, dia 15 de Mars de 1896

Pedralbes

¡Salut! fita escapsada, que va clavar un dia dintre la espesa selva, un poble ferm y ardit.
¡Salut! palau y temple, que t' van donar per guayta un campanar germá dels de la Seu y el Pi.

¡Be ho coneix prou que anyoras la selva que t' han presa, y els cavallers y damas 'ls llansas y els escuts, la mà de la còplica que reülla á Barcelona, ab sos ungliots ja rasca, las pedras de tos murs!

Quan ton campanar miras malmés y sens campanas, y veus l' aixam de casas que creix al teu voltant, deus dir ple de tristesa:—Lo meu destí ja fina, avuy, me posan siti, demá, cauré per fam!

A. LLIMONER.

Joch de balas

Quan contém no gayres anys 'ns distreu bastant l' joch de las balas y 'ns alegria d' alló mes fer pam y toch.

Mes si als vint per sort som *sorjes* y havent guerra entrém en foch... quina tristesa que 'ns causa allavors l' *¡pam!* y l' *¡toch!*!

AGUILETA.

Tontería

T' assembles á una escultura feta per divi cisell, en ta blancor com de marbre, en ta fredor com de gel, en ta bellesa de formas, en ta falta de cervell, y en que gemegarás dias l' que caigui demunt teu.

JEPH. DE JEPSUS.

Vila-Santa

Lo campanar de la iglesia (com totas llunyas del riu) apart á la xameneya

de la fábrica de teixits qu' entre la munió de casas enrestelladas sobrix, un jeganat forsat y atlétich prop d' un enemich xarrich.

Tenen fama de sé 'ls joves bastant sorruts é incivils y ells en extrem esquerpas pels forasters y 'ls amichs.

Las donas son molt beyatas tant com 'ls homes carlins.

Ab tot á ciutat s' conta y ningú ho ha desmentit

que s' d' entre tots, l' poble que don mes contingent de meretrius.

ANTONET DEL CORRAL.

Al lleó del safreix de Pedralbes

SONET

T' vas escrostonant de mica en mica, fiera aygualda, ja que no malvada; no 'ts repulsiva porque 'ts desgraciada y 's veu que en altre temps vas ser bonica. La teva dignitat s' mortifica y l' teu honor pateix cada vegada que la gent que va á fer una fontada pels teus dominis, com si res, s' flica. Y ja m' sembla que la por á tu no t' deixa fer valer los teus drets, porque, si eridas, fins t' apedregaria tota lo quitxalla.

Fas com l' lleó espanyol que may s' queixa per mes que tinga l' cos ple de feridas l' pobre fa tan temps que reb y calla!

OCLIME OILL.

Idili

Es per' llá cap al tart; lo sol s' amaga confontentse sos raigs per l' arboleda. De totas direccions acuellos arriban

que van á refugiarse allá ab cautela. Destacan á un costat algunas rocas que adornan fent guinaldas ramas d' eura. Allí boy assentats sentint de l' aygua aquells suaus murmuris que baixant llensa, se trova una parrela que demostra disfrutar del amor la nitja eterna. Al punt que l' sol se va cap á la posta lo donzell ple de goig la nena besa... y un ase forts *lambeta* per l' ayre exhala com si d' aquells dos sers tingués enveja.

J. STARAMSA.

Dos llettras no protestadas

Un diumenge avans de rams vas prometre ab mi vení, proba que alio preguntart' ho vares contestar-me:—Sí. Y are que ja son al dia fetxa de lo *encuent*, no m' satisfa las dos llettras que m' vas acceptá rihent? Ja t' veig, vos que jo t' embargui y m' nombrá *depositari*, després de seguir los trámits de jugsats y de notari. ¡Cá, noyá! he vist las dents, y ja m' hi he vist massa vegadas. Aixó son lletras *sens gastos*, no admeten *ser protestadas*.

ANTON SALTIVERI.

Idilia

A UN INTIM AMOR MEU, VERSAYRE

No siguis, amich meu, tant taramba en contar tos amors ab Magdalena, que 'ns té sense curados de cap mena si t' nega ó no un pòu la gran tirana.

Quéixat ab ella si t' dona la gana, sens contar á ningú lo que á la nena li dius somiqueixant y ab molta pena... y no 'ns donguis la *lata* cap setmana. Ja sabém tots de sobras que s' divina, morena, d' ulls brillants y molt bufona la mossa que á ne tu lo cor t' engruna.

No moguis, amich meu, més serracina per la morena vil que l' cor no t' dona; jo no m' queixo com tu y en tinch més d' una!

ROSSENDO PONS.

Sensualisme

Pel mon, indiferent, he fet ma via, desprecis recullint, burlas sangrentas, desenganys y falsias, tot á l' hora; y puig en mon cami te trobo ¡oh Julia! ab efusió t' ho dich: amor, t' adoro! per tu no més mon pobre cor alenta; vull esser ton esclau, vull que tes brassos á la teva ma sort per sempre lliguin.

Vull, Julia, que mos llabis xardorosos papellonegin per tas frescas gals cercant els teus, pera xuclar son nectar molt més dols que la mel y l' ambrosia.

Vull apagar la sed que l' cor m' abrusa abeurantme en la font de tas delicias, donante ab mon amor, ma vida tota, qu' eternament soch teu ab cós y ánima.

Vina á mos brassos, donchs, dona adorada, cor sobre cor y boca sobre boca, que vull sentir, que vull gosar, ma Julia, escoltant com me dius: ¡Soch tota teva!

Aspirar ton alé vull ab delicia sentint sobre mon pit del teu lo batre, y ofegante á petons, vull ferte meva ni que la mort en los teus brassos trobi!

JAPET DE L' ORGA.

★ ★

¡Cosas del mon, Mercé, no t' hi amohinis! Al naixe, no hi ha duple, ta planeta escrita estaba ja. Creu, no barrinis que ja no hi ha remey, la cosa es feta.

Pe l' xiu xiu de la gent no en passis pena, la gent, en aquets cassos de tots diuen. ¡Que parlan?... ¡Donchs que parlan, no hi ha esmena! ¡Que riuin tan com vulguin, si es que riuhen!

Lo que has fet, per ventura, es algun crim?... ¡Es potser un delicte sens perdó?... ¡Es aquest lo cami que t' du al abim?... ¡Ab aixó pots buscar ta perdició?... ¡Al contrari, Mercé, resta contenta!

Orgullos has d' estar, No t' sapia greu. Lo precepte has cumplert com á creienta. Creced... y etcetra, etcetra, va dir Deu!...

R. ALONSO.

Frioleras

FRAGMENTS D' UNA CARTA Á LA MEVA EX-AYMADA

Vaig descobrir ta falsia per els voltants del Encant, Digas, ¿qu' era amor de saldo l' amor que m' vares jurar?

Estripa aquesta carta un cop, dona ingrata,—tu l' hagis lligida. Res podrà costarte, ¿no vas estriparme—l' amor de ma vida?

En lo interior de mon cos sento que hi neix una guerra, potse son los teus petons que contra mi se sublevan?

SALVADOR BONAVIA.

Servey de fora

GRACIA.—Molt próspera se presenta en lo teatro Moratín la campanya de la distingida societat «Tranquils Gótics», donchs cada diumenge s'hi reuneix escullida y numerosa concurrència ab l' objecte de passar unas quantas horas d' expansió agradable.

La funció del diumenge passat fou divertidíssima y feu riurer en gran per la bondat de las obras que 's posaren en escena, que foren *La sala de rebre* y *L' ase del hortolá*, qual desempenyo estigué á cárrech de la senyora Curriols, senyoreta Rabassa y dels senyors Xirinachs, Noé, Sala, Santamaría, Prunera, Lluís y Solá.

Acabá la festa ab un ball de societat, en el que noyas bonicas lluhiren sas gracias naturals.

Pera la funció que tindrà lloch demá está anunciada una pessa catalana y un monólech castellá, acabant ab lo ball de rúbrica.

La coneguda societat «La Banya Graciense» cada dia se veu més concorreguda, encar que res té qu' estranyar, vistos los bons desitjos y acert dels senyors que componen la Junta Directiva, que son incansables ab tots quants treballs portan á cap.

La funció que 's doná lo diumenge últim fou agradable, y si bé va comensar ab un drama molt serió, en cambi va acabar ab la xistosa pessa *Cosas del oncle*, que va fer riurer per las butxacas.

Tots los que hi prengueren part foren molt apiaudits... tots...

Inclús un senyó actor
que tot fent la funció
va dir al apuntador
ho hi cridant:—¡Digas alló!—
vaja, ho va fer massa fort.

Acabá la funció ab un ball de societat.

Al «Círcul de Propietaris» s'hi representaren las divertidas produccions *Lo joch dels disbarats* y *Del ou al sou*, al teatro Principal *Mar y Cel* y *Mátalas callandu*, y la societat «Protectora Craciense» té anunciat pera demá al vespre en lo teatro Moratín lo drama del senyor Iglesias *L' escorsó*.—M.

TARRAGONA.—En lo «Centre Catalá» lo diumenge, dia de Pasqua, se posá en escena lo drama en un acte *Cor de roca*, que sigué representat ab gran entusiasme. També s' estrená un monólech del que doném compte en altra secció.—T.

BADALONA.—De superior deu calificar-se l' éxit obtingut diumenge passat en lo teatro Zorrilla per la companyia de D. Teodor Bonaplata, ab la representació de la hermosa comedia *La herencia del oncle Pau*. Tant per lo que agradá l' obra com per l' excelent desempenyo que hi donaren las senyoras Llorente, Muns, Galcerán y Pallardó y 'ls senyors Bonaplata, Rojas, Olivé, Guilemany, Marqués, Muns, Guardia, Altés, Serra, Ribas y Marsuet, resultá brillant funció. Sigué un nou justificatiu de la bondat de las obras editadas per LO TEATRO REGIONAL.

Acabá la funció ab la pessa *Mátalas callandu*.—P.

POBLE NOU.—Las obras escullidas pera las funcions del dia 5 del corrent en lo «Círcul Republicá Nacional» foren la comedia *Lo joch dels disbarats* y lo monólech *De Pelagalls á Barcelona*. Per la nit lo drama *Lo full de paper* y la sarsuela *Lo somni de la Ignocencia*.—S.

SABADELL.—En las passadas festas de Pasqua se celebrá funció en lo teatro de l' «Associació de Catòlics». Se posá en escena la joguina *Lo promés de la Sila*, que agradá molt á la concurrència.—Ll.

REUS.—Diumenge passat en la «Juventut Reusense» se posaren en escena las pessos *A pel y á repel* y *Lo pronunciament*.—S.

CASTELLBISBAL.—Lo dia 6 del corrent en lo teatro d' aquesta població se posá en escena lo preciós drama de Soler *Las curas del mas*.—L.

MALGRAT.—En lo teatro Tivoli la companyia d' aficionats, dilluns de Pasqua posá en escena la tragedia de Balaguer *Las esposas de la morta* y l' monólech de Guimerá *Mestre Olaguer*.—T.

SANT MARTÍ DE PROVENÇALS.—En la funció donada lo 5 del corrent en l' Ateneo Provençalense, se posaren en escena, á més del estreno ressenyat en altre lloch, lo bonich drama *Digna de Deu* y la divertida pessa *La Colometa*. Lo desempenyo sigué regular, baix la direcció del senyor Elías.

Diumenge passat en lo café de Las Columnas se posá en escena lo celebrat drama *La flor de la montanya*.—R.

Novas

Vetllant sempre en compliment del nostre deber, imposat per l' amor en crear una Biblioteca Teatral Catalana, ahont s' hi trovi lo millor de la nostra escena alternant lo de son repertori antich ab lo que modernament vagi agregantshi per son propi valer, venim á donarne una nova prova avuy ab la publicació de *La Lluïa*, preciosa joguina estrenada últimament en lo teatro Romea, arreglada per lo mestre en aquest género don Conrat Colomer.

Amichs de donar mes paper escrit que paper en blanch, la publiquém per enter en aquest número sens suprimir res del periódich, ja que la cosa nos ha permés ferho aixís.

Al número vinent comensarém la publicació de *Una poma per la sed*, comedia en un acte, original de don Lambert Escaler, éxit gran de la present temporada en lo teatro Romea.

Per ahir divendres á las dotze del mitj dia se ficsá vista pública en la causa que com nostres lectors saben, instá D. Anton Ferrer y Codina, contra nostre Redactor-Jefe D. Joseph Ximeno Planas.

Aquesta vista es deguda al article de previ pronunciament per prescripció del delictu, proposat per la nostra part.

En lo número vinent donarém compte d' aquest acte.

En lo teatro Principal anuncia la companyia de Maria A. Tubau, l' estreno á Barcelona de la obra *Currita Albornoz*, que ve precedida de éxit gran.

Per avuy dissapte está anunciada en lo teatro Liceo, la primera representació de la ópera *Falstaff*.

Es esperat ab ansia aquest aconeixement teatral, que segons noticias será dut espléndidament, per quin

motiu ha pintat quatre decoracions lo distingit escenógrafo Soler y Rovirosa.

Tenim rebut un llibret de las Caramellas que aquest any ha cantat la societat coral «La Palma Teyanense», quina lletra ha sigut composta per lo jove poeta Joseph Pujadas Truch.

Las composicions que forman en lo llibret son ben adecuadas y la seva versificació es cuydada. Agraïm l'atenció.

Nostre apreciat col·laborador Francesch Torres (Sisquet del Full), ha suferit últimament la irreparable pèrdua del seu pare que morí dilluns passat.

Rebi 'l bon company, nostre sentit pesam.

S' anuncia en lo teatro Romea pera 'l próxim divendres dia 24, l' estreno de *La festa del blat*, de Angel Guimerà.

Continuan essent l' èxit actual de aquest teatro las obras *La Llupia* y *Una poma per la sed*.

L' infatigable Frégoli, quinas últimas representacions anuncian en l' Eldorado, ha continuat atrayent inmens públich que may se cansa d' admirar los prodigis del genial artista.

Al Tivoli continúa la companyia infantil en la qual debutaren dimecres últim las petites tiples Anita y Esther Anguita.

Se 'ns ha dit hi ha probabilitats que 'n aquest popular teatro s' hi donguin próximament representacions de sarsuela catalana. Ho veuriam ab gust.

Molt be ha comensat la nova temporada en lo teatro Granvia. Continúa conseguint grans entrades ab los econòmichs preus de la temporada anterior. Ultimament s' hi ha estrenat ab molt aplauso la ópera *Marta*, arreglada al castellà, la que promet reportar molts bons resultats á la empresa.

Los dias 22 y 23 del corrent, se celebrarán grans festas á Ripoll en obsequi á Sant Jordi, Patró de Catalunya, y á la memoria del Comte de Besalú Bernat Tallaferro, inaugurant la Urna que ha de guardar sas despullas.

Per ahir vespre estava anunciada en lo teatro Novetats la primera representació del melodrama *Roger La-roque*, pera la qual ha pintat duas decoracions lo reputat escenógrafo D. Sebastià Carreras.

Dijous passat degué celebrarse en lo teatro Olimpo l' anunciada inauguració del Teatro Independent.

En lo número vinent donarém detalls de tan important acte.

Desde 'l mes vinent se publicarà mensualment en aquesta ciutat una *Guia Oficial de Correos*, baix la direcció del digne Administrador del servey postal d' aquesta provincia.

Aquesta nit te lloch en lo teatro Novetats la funció extraordinaria á benefici del Ateneo Obrer.

Lo conegut industrial D. Benet Escaler nos comunica en atent carta, que, haventse enterat per la premsa lo-

cal y veyentho ab gust, que s'ha constituït una societat ab l' objecte de celebrar festas populars en determinadas épocas del any, dit senyor anula la suscripció que iniciá fa temps pera la realisació de la mateixa idea.

Havem tingut lo gust de veurer una preciosa planxa artística, obra de D. Joseph Planas, que ab motiu de celebrar aquesta nit la funció de son benefici en lo teatro Olimpo, dedica á la distingida societat «Coppelia.»

Dita planxa es una mostra del bon gust y del art exquisit que posseheix lo senyor Planas.

Demá matí tindrà lloch en lo teatro Tivoli lo concert Euterpe, en lo qual se verificará la primera audició de la gran composició *Lo sopar dels Apóstols*.

Hem rebut lo número 13 de *Lo Regionalista*, simpatic quinzenari que cada dia se va fent més recomenable per los importants treballs que 'l forman.

FOMENT DE LA BARRIADA DE SANT ANTONI.—Diumenge tingué lloch una important funció de sarsuela, representanshi per tercera vegada la tan celebrada *Lo Somni de la Ignocencia*, repetida á instancias de numerosos socis; lo desempenyo que donaren á las obras representadas siguié molt acertat.

LA SERPENTINA.—Diumenge passat, després de un drama castellà, posaren en escena la popular pessa de Molas y Casas, *Una Senyora sola*, sobressortí en son desempenyo lo Sr. Rigol.

UNIO DE LA ESQUERRA DEL ENSANCHE.—De las obras que posaren en escena l' últim diumenge formaba part lo celebrat juguet *Un vagó*, que fou molt acceptable la execució per part de tots.

CENTRE ESCOLAR.—En la funció representada diumenge per la tarde avans del estreno que resenyém, se posá en escena la bonica comedia *Entrar per la finestra*.

CIRCUL BARCELONÉS DE OBRERS.—Aquesta important associació diumenge passat representá en son teatro, lo drama *Lo puntal de la casa* y la bonica pessa de Saltiveri *L' últim anglès*.

FLOR DE LIS.—Brillantissima siguié la funció donada dissapte últim en lo teatro Olimpo á benefici de don Francesch Pradell; se representaren las sevas obras *A las foscas*, *La voluntat del avi* (estreno) y *Héroes del Bruch*. Se posá ademés la comedia en dos actes *A la lluna de Valencia*, de Narcís Campmany.

En lo desempenyo s' hi distingiren las senyoras Puchol y Llonch y 'ls senyors Rosich, Toullet, Farriols, Saigi, Nolla, Pradell, Saló y molt especialment lo senyor Plácido, que doná novas mostres de las sevas qualitats de vis cómica, interpretant ab molta discreció alguns personatges.

FREDERICH SOLER.—Diumenge á la nit posá en escena lo drama *La fals ó lo cap de colla*.

NIN GUERRER.—En la funció de diumenge á la nit, á més del estreno que resenyém, representaren las pessas *Per carta de més* y *Oros son trumfus* (valenciana).

CLARÍS.—Diumenge á la tarde se posaren en escena las pessas *De cop y colla* y *¡Ditxós ball de máscaras!* S' hi distingiren los senyors Fages y March.

CÍRCUL VALENCIÀ.—Diumenge passat á la nit va tenir lloch una vetllada Literaria-musical en honor á son Patró Sant Vicens Ferrer. S' hi distingiren las senyoretas Candela, C. y P. Guimenez y la senyora García de Esparducer y alguns senyors socis, principalment Casals y Carreras. Acabá ab un bonich ball de societat.

Cul de sach

Entre autors dramàtics:

- ¿Qué tal noy, com tens aquella pessa?
 —Acabada...
 —Vaja, me 'n alegro.
 —¡Acabada la paciencia, home!

X.

Vaig trobarla lluhint sas ricas joyas
 mirantme ab gran rencor,
 las joyas en que un jorn per despedida,
 com á fidel recort,
 las hi vaig dar ab lo més pur afecte,
 glatint un dols amor.

Mes jay! lo temps que ab sa mortalla
 ho sacrifica tot,
 més tart, per sa dissort, ja m' implorava
 un tros de pa tan sols
 per donar á sos fills, sers miserables
 d' aquest tan neci mon.

J. B.^a ALEMANY BORRÁS.

CATALUNYA PINTORESCA

PIRINEU CATALA. — L' aubaga d' en Polit

Enigmas

Combinacions

MANELA SUPES

RODA

Formar ab aquestas lletras del present sobrescrit lo titul d' una aplaudida comedia en un acte.

PEP DE LA RAMBLA.

RAMON POL Y CRUTO

CALELLA

Formar ab aquestas lletras lo titul d' una comedia en un acte y lo nom de son autor.

JOAQUIM BERNIS Y PRUNA.

Las soluciones en lo número próxim

Solució al enigma insertat en lo número 218

XARADA.—A-cu-lli-ment.

Correspondencia

Claudi Sibas: es una indicació que no la olvidaré. —Ramon Lluch: no son res, créguiho. —M. C. R.: gracias pe 'ls datos de la conversa, ja coneixém sos treballs. —Enrich Riera Mateu: va bé. —Isidro Martí Borré: gracias de la *pensada* dels *pensaments*, llástima no pugan publicarse. —Nicolau de Nuria: va be, pero no gasti sellos de 15 céntims, ni 'ns ne fassi pagar 5; envihi com á original d' impremta indicantho aixís y ab las puntas del sobre talladas. —Angel Cervera Segura: té una intimitat massa declarada. —Joaquim Bernis Pruna: ho tenim present; de lo d' ara, res. —Salvador Borrut Soler: sí. —Joseph Ballarà: es poca cosa. —Joseph Rosés: versificació defectuosa. —Domingo Rica: veig que 'ls coneix á fondo. —Un esquerrá per forsa: no van mal. —Vicentó: van be. —Joseph Quer: també. —R. Moreno: poca novetat. —Lluís Ribé: alguns. —Gonnella poétich: segon y quart. —Ramonet F. C.: lo pensament va millor que la forma. —Rovira C.: no 'ns hi podem entretenir.

AVÍS.—Tots quants desitjin tenir enquadernada la joguina *La Ullupia*, poden desde avuy verificar en l' Administració lo cambi de costum. S' entregará l' exemplar esmeradament enquadernat ab la seva cuberta corresponent. Preu, 10 céntims.

SUSCRIPCIÓ AL NÚMERO

A fi de secundar per tots los medis possibles la creixent popularitat ab que 'l públich nos distingeix, queda desde avuy establert aquest nou sistema de suscripció.

Tots aquells que dintre de Barcelona desitjin que cada dissapte se 'ls passi á casa seva lo número corresponent de **LO TEATRO REGIONAL** sense augment de preu, «15 céntims abonats al repartidor al entregarlos lo número,» poden donar las senyas del seu domicili á n' aquesta Administració, Cabras, 13, 2on, y 'l rebrán puntualment.

Tipografia LA ACADEMICA, Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861